

Največji slovenski dnevnik
v Zedinjenih državah
Velja za vse leto ... \$3.50
Za pol leta \$2.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

ELEFON: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

The largest Slovenian daily
in the United States.

Issued every day except Sundays
and Legal Holidays.
50,000 Readers

NO. 114. — ŠTEV. 114.

NEW YORK, WEDNESDAY, MAY 15, 1918. — SREDA, 15. MAJA, 1918.

TELEFON: 2876 CORTLANDT.

VOLUME XXVI. — LETNIK XXVI.

NEMCI IN SLOVENCI

000

KAJ POROČA STAROKRAJSKO ČASOPISJE O ZA
NJIH SPOPADIH MED NEMCI IN SLOVENCI V ŠT.
JANŽU. — KAJ POROČAO NEMŠKI ČASOPISI IN
KAJ POROČAO SLOVENSKI? — ZBOROVANJA
SO SE VDELEŽILE V VELIKI VEČINI ŽENSKE.
GOVOR DR. KOROŠCA. — SEDANJE PREGANJA
NJE JE MORALO ODPRETI VSAKEMU ČLOVEKU
OČI.

000

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on May 15, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Nemško poročilo.

Nemški časopis "Tagespost", ki izhaja v Gradeu, popisuje takole spopad v Št. Janžu:

— Poslanca Korošec in Verstovšek sta sklicala dne 7. aprila javni shod v Št. Janžu, na koroško-kranjski meji. Na tem zborovanju so hoteli širiti idejo jugoslovenske države.

Zborovanje se je končalo v krvi.

Nemeji iz okolice reke Drave, iz Lavanta in iz Slovenskega Grada so prišli v Št. Janž ter so hoteli s silo nastopiti proti slovenski invaziji.

Zborovanje se je vršilo pod milim nebom.

Voditelj Nemcev se je začel takoj pogajati z Verstovškom ter ga je prosil, da bi smela tudi nemška poslanica, Lučnig in Franc Girstmajer, govoriti na zborovanju.

Slovenci so odločno odbili to nemško zahtevo.

Naenkrat je pa nek slovenski duhovnik dal z okna neke bližnje cerkve znamenje, nakar je vsa slovenska mladina dvignila palice ter pričela udrihati po Nemcih.

Vršili so se strašni prizori.

Ljudje so se valjali v krvi. Veliko njih se je pozneje umaknilo, ker so že popolnoma onemogli.

V bližini je bilo tudi nekaj ruskih jetnikov, ki so se takoj vmešali v borbo in so začeli metati kamenje na Nemce.

Nemeji so se branili s palicami in pestmi ter so slednji pozvali na pomoč oblasti in žandarje.

Slovensko poročilo.

"Slovenski Gospodar", ki izhaja v Mariboru, je priobčil dne 11. aprila sledeči dopis:

— Nad 2,000 možkih in žensk, večinoma iz Koroške se je vdeležilo zborovanja, kateremu je načeloval Bart. Zatem je dal takoj besedo Korošcu, predsedniku Jugoslovenskega Kluba, kateri je začel govoriti o proganjaju, kateremu je bil slovenski narod že pred, prav posebno pa izza začetka vojne, izpostavljen.

(Deset vrst je zaplenil censor).

Govor dr. Korošca je tako navdušil navzoče, da so se z vseh strani začuli kljici: — Nemeji nas ne bodo uničili! Nemeji ne bodo uspeli!

Ta preganjanja, — je nadaljeval Korošec, — so odprla oči tudi vsem našim ljudem, in vsi vemo, da bomo zamogli samo v naši državi živeti svobodno in neodvisno.

Ko je govoril Korošec preko pol ure, so prišli Nemci pod vodstvom poslanca Lučniga in časnika Jana. Sprejeli so jih s klicom:

— Ven s Tevtone!

"Marburger Zeitung" je že ves teden pozivala Nemce, da pridejo na to zborovanje in da ga preprečijo.

Sprva so se mirno obnašali, čeravno so klicali Korošcu: Veleizdajalec! Nekaterim Nemcem se je posrečilo pomešati se med naše ljudi, katerim so začeli dokazovati, kako jih katoliška vera uči, da se moramo medsebojno ljubiti. Naenkrat pa so začeli Nemci kričati, pobirati kamenje ter se pripravljati na napad. Njihov glavni cilj je bil govorik dr. Korošec.

Toda Slovenci so pazljivo pazili na svoje voditelje.

Predno se je prvemu Nemcu posrečilo zagnati kamen, so ga Slovenci obkolili in razrožili.

Nemeji so poskušali razbiti slovenske vrste ter so z divjim krikom in psovkami navalili na Slovence.

Začel se je boj.

Slovenci so se dobro branili. Kmalu so se polastili železni palci, katere so Nemeji prinesli seboj ter so začeli pretepati Nemce.

Nemeji so se stokajoč umaknili, Slovenci so jih pa zasedovali.

Pot, po kateri so Nemci bežali, je bila obliita z germansko krvjo.

Posojilo zavezniškom.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on May 15, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Državni zakladničar McAdoo je milijonov in Italiji 100 milijonov, danes nakaže Angliji 200 milijonov. Skupno posojilo zavezniškom značajnov dolarjev posojila, Franciji 100 do sedaj \$5,763,850,000.

Francoske zahteve

FRANCILIA JE ZAHTEVALA DOLINO REKE SAAR KOT MI
RNOVNI POGOJ. — POINCARE JE ODGOVARJAO NA KAR
LOVO PISMO ZAHTEVAL TUDI ALZACIJO IN LOTARINSKO
ODŠKODNINO IN NEKATERE PRAVICE OB RENU. — DRUGO
KAROLOVO PISMO. — VSA DONAVSKA DOLINA BO SPREJE
LA TE POGOJE, TUDI BREZ VILJEMA.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on May 15, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 14. maja. — striji in Italiji dovorilo, da bi se Pariški dopisnik "Manchester Guardian" pisel:

"Zdaj mi je mogoče podati nekaj več podatkov o zahtevah, katerih je stavil predsednik Poincear v odgovoru na prvo pismo cesarja Karola. Predsednik Poincear je stavil te zahteve tekmo pogovora z burbonskim princem Sikstrom. Poincear pa ni pisal nikakega prisika.

Poincarjevo pismo, v katerem so omenjene te zahteve, je bilo naložljeno na Ribota, kateremu posredovala Poincare in Ribot. Ko pa je konečno Sonnino nudil brez kompromisa opozicijo proti sporazumu z Avstrijo, je Lloyd George velikodlano privolil, kakor je Ribot izjavil v svojem poročilu na zunanji odbor.

Toda k nesreči, ko je Lloyd George prisel v Pariz, je njegova odločnost oslabila in je dovolil samega sebe, da sta namaj vplivala Poincare in Ribot. Ko pa je Sonnino niti vedel, da obstoji kakšno pisanje, obvestil so ga pa o kakovosti ponudbe, ki je bila stavljena. Kakor sem že rekel v nekem svojem prejšnjem poročilu, je Baron Sonnino videl to pismo še le v juliju 1917.

Ta razgovor 19. aprila 1917 v Si. Jean de Maurienne, se je vršil pod nesrečnimi okoliščinami kajti od teh treh mož, ki so razpravljali o cesarjevem pismu, sta videla pismo samo dva, tretji pa Sonnino ni niti vedel, da obstoji kakšno pisanje, obvestil so ga pa o kakovosti ponudbe, ki je bila stavljena. Kakor sem že rekel v nekem svojem prejšnjem poročilu, je Baron Sonnino videl to pismo še le v juliju 1917.

Po teh dveh obiskih v Angliji se je princ Sikst vrnil v Švico, da bi sporočil cesarju Karolu o uspehu svojega razgovora. Dovisavno se angleški in francoski nazori ne strinjam popolnoma, vendar vse kaže, da je bil Sikst naklonjen angloškemu mnjenju in je vsed težnjiščil, da je opravčen, da ugodno poroča o svoji misiji.

V svojem drugem pismu izraža cesar Karol veselje nad tem, da obstoju bistven sporazum med njim ter francosko in angleško vlado. Ponavljajo prepričanje, da bo, ako bodo zavezniški pristali primernim pogojem, pregovoril Nemčijo, da jih sprejme, toda pravi, da bo v nasprotnem slučaju na vsak način storil (namreč sprejel pogoj) v brezvodonu po njegovemu zgledu sledila celo dolina Donave.

Kakor se pa domneva, cesar Karol v svojem drugem pismu jasno pove, da ti "primereni pogoji" ne smejo vsebovati večjih zahtev Francije kot Alzacijsko in Lotarsko, kolikor je Nemčija anektirala leta 1871.

Po tem razgovoru s Poincarejem je Sikst dvakrat šel v Anglijo. Lloyd George je priznal važnost avstrijske ponudbe in je bil za to da se o tem kaj več razpravila. Njegovih nazori glede celo zadave so bili nasprotni Poincarejem in so vodili do medsebojnega nesporazuma. Lloyd George je nasvetoval pot, ki kaže njegovo diplomatično sposobnost in politični vpogled. Rekel je namreč, da bi bil velik pogrešek, ako bi se Av-

Uničevanje nemških podmor. čolnov

Nemčija ni dosegla svojega name na na morju. — Gradi podmorske križarke. — Ime bodo močne je klene plošče.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on May 15, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 13. maja. — Ker je Nemčija spoznala, da so Amerika in zavezniški nadvladali sedanjem vrsto podmorskih čolnov zato namerava zgraditi novo vrsto podmorskih križark, s katerimi misli, da bo zopet dosegla večje uspehi v brezobzirnem podmorskem boju.

O tem novem nemškem načrtu je govoril francoski mornariški minister George Leygues, kakor se je danes oficijelno poročalo iz Pariza. Leygues ni dal o novih podmorskih čolnih nikakih pojasnil, toda po drugih informacijah je razvidno, da bodo podmorske križarke obdane z močnimi oklopimi ploščami in močno oborženimi bodo posebno namenjene ubraniti se torpednih rušilev, ki so se izkazali posebno učinkoviti v zaledovanju nemških podmor. čolnov, ki se zdaj nahajajo v operaciji.

Leygues je izjavil, da so zavezniški pripravljeni stopiti nasproti novemu nemškemu naporu in da bodo mirno stali nad dobrimi uspehi, katere so dosegli v preteklosti.

"Ne bomo odinehal", je rekel dokler nismo izčistili morja, kot kdo izčisti strelni jarek."

Kako uspešna je bila borba proti podmorskim čolnom, se razvidi iz podatkov o uničenju zavezniških ladij: kakor je v soboto minister Leygues objavil mornariškemu oddoru francoske poslanske zbornice. Iz teh podatkov se razvidi, da je uničenje zavezniških ladij pada do točke, na kateri je že sedaj zgradba večja od uničenja, se prečno so ameriške ladje delujoči v polnem tiru v zgradbenem načrtu, kakor ga je napravil Shipping Board.

Kakor je objavil Leygues, se zdaj potopi povprečno na mesec 315 tisoč ton zavezniških ladij v primeru s 500 tisoč ton v letu 1917. V aprilu zadnjega leta je bilo potopljeno 871 tisoč ton, v aprilu pa se je to število skrečilo na 268 tisoč ton.

Obratno pa sedanje uničevanje podmorskih čolnov presega njih zgradbo; to uničevanje pa se bo povečalo, kakor hitro bodo ameriški rušilci, ki se zdaj naglo gradi, prišli na mesto operacij v vojni časi.

V prvih štirih mesecih leta 1917 je uničenje 3,700,000 ton, ali manj ton kot se ceni, da jih bo zgradila letos Amerika sama.

Ako temu številu pridemoščimo

SITUACIJA V RUSIJI

000

NEMČIJA NE VPOŠTEVA RUSKE PROŠNJE, DA BI SE VSTAVILE SOVRAŽNOSTI. — NEMŠKI POVELJNIK V UKRAJINI ODGOVARJA POSLANICI RUSKE SOVJETOVE VLADE. — NEMČIJA ZAHTEVA RUSKO ČENOMORSKO BRODOVJE. — VSE LA
DJE SE MORAJE VRNITI V SEBASTOPOL.

000

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on May 15, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Moskva, 14. maja. (Angleška admiraliteta potom brez zičnega brzjava). — Vrhovni poveljnik nemških čet na vzhodu je odgovarjal na rusko prošnjo, da se preneha s sovražnostmi na ukrajinski fronti, rekel, da so nemške čete v soglasju s pogoji brest-litovske pogodbe izčistile Ukrajino. Rdeče garde in: da se to mora zgoditi povsod ob ukrajinski meji.

Vrhovni poveljnik je rekel, da more pristati v to, da prenehajo operacije proti čenomorskemu brodovju, ako se vse ladje vrnejo v Sebastopol in tam ostanejo. Potem bo pristajali Novoruski odprt za parobrodstvo. Trdil je, da se je čenomorsko brodovje večkrat vdeleževalo boje proti nemškim četam v Ukrajini.

Amsterdam, 14. maja. — Kakor piše berlinski Tagblatt, se velika ljudska masa v Kijevu zadrži popolnoma hladno proti novi ukrajinski vladi in kaže nekoliko sovražnosti. List pa tudi zatrjuje, da vlada popolni red.

Tagblatt tudi poroča, da so prišli v Kijev trije russki mirovni delegati.

Amsterdam, 14. maja. — Ukrainski časnarski urad je prejel iz Odese obvestilo, glasom katerega se nahajajo v nemških rokah prejšnja carica-vdova Marija Feodorovna in veliki knez Nikolaj Nikolajevič ter Aleksander Mihailovič, ki so živelji v Dublarju blizu Altodora na Krimu.

Posebna poročila iz Moskve, objavljena v soboto, pravijo, da je carica-vdova prišla v glavno mesto Ukrajine, Kijev. Od časa ruske revolucije je živelna na Krimu v žalostnih razmerah.

Veliki knez Nikolaj Nikolajevič je bivši vrhovni veliki poveljnik ruskih armad ter ga smatrajo za najboljšega ruskega vojskovoja. Skupno z drugimi Romanoviči se je odpovedal vsem čestem in se je od tedaj domnevalo, da je živel na svojem posestvu na Krimu; vendar pa so ga nekatera poročila spravljala v stik z raznimi rojalističnimi zatrami.

Malo pa se je slišalo o velikem knezu Aleksandru Mihailoviču, odkar je podal lansko leto svojo resignacijo. — Najbrž je pa tudi on ne prestano živel na Krimu.

Amsterdam, 1. maja. — Kakor piše

"GLAS NARODA"

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(Slovenian Daily.)
Owned and published by the
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers;
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za celo leto za mesto New York	\$5.00
in Canada.....	Za pol leta za mesto New York..	3.00
Za pol leta	2.00 Za četr leta za mesto New York	1.50
Za četr leta	1.00 Za inozemstvo za celo leto.....	6.00

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvzemski nedelj v praznikov.

G L A S N A R O D A

("Voice of the People")

Issued every day except Sundays and Holidays

Subscription yearly \$3.50.

Advertisement on agreement.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne pričujejo.

Denar naj se blagovoli pošljati po — Money Order.

Pri spremembah kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejmejo bivališča naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

G L A S N A R O D A

New York City.

82 Cortlandt St.,

Telefon: 2870 Cortlandt.

A v s t r i j a

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on May 15, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Ko je general Smuts, odlični burski general, ki je sedaj član angleškega vojnega kabineta, bival v Švici, se je sestal z grofom Mensdorffom, enim izmed glavnih diplomatskih agentov Avstroogrsko in sicer v zadevi mirovnih predlogov, katere je želela dunajska vlada predložiti zavezniškemu.

— Ali želi Avstrija napraviti separaten mir? — je bilo glavno vprašanje, ki ga je stavil general Smuts v pričetku tozadnevnega pogovora.

Ko je pričel grof Mensdorff, izogibajoč se direktnega odgovora, govoriti na splošen način, ga je general Smuts prekinil z besedami:

— Da ali ne?

Ker pa je bil odgovor še vedno izgibljiv, je bil s tem pogovor končan.

General Smuts, ki ni izurjen v vseh umetnostih diplomacije, je zadel prav v sreči vsem direktnim in indirektnim mirovnim pogajanjem, katera je uvedla Avstroogrsko.

— Ali je avstrijski cesar Karol pripravljen skleniti separatni mir?

V slučaju, da je, potem so tako iz praktičnih kot idealističnih oziroma zavezniški prisiljeni razmišljati o teh mirovnih pogojih.

Če pa ni in če je še vedno le igrača v rokah Nemčije ter smatra zvezo z Nemčijo za več kot pa pravičen mir, potem ni nobene stvari, o kateri bi mogli razpravljati.

Če nima nobenega namena napraviti miru ter skuša le manevrirati za samega sebe in za Nemčijo ter njen vojni plen, potem so nepotrebna vsa pogaganja, razen če se vršijo z direktnim gospodarjem Avstrije, namreč z Nemčijo.

Nemčija je v veliko večji meri kot pa Avstroogrsko odgovorna za sedanje vojno, in to dejstvo je ugotovljeno nad vsemi dvom.

Nemčija je podpirala Avstroogrsko v njeni fatalni balkanski politiki.

Avstroogrski zunanji urad je postal le navaden privesek nemškega zuanjega urada.

Ko se je sklenilo, da je prišel čas za vprizorjenje vojne, za katero se je Nemčija z vsemi silami pripravljala že dolgo časa, so vzeli umor avstrijskega prestolonaslednika kot zadostno opravičljiv vzrok.

Po mnenju Berlina je moralna priti vojna prej kot bi bila Rusija pripravljena.

Nemški agenti na Dunaju so se z veliko lahkovnostjo vdali uplivom, ki so končno dovedli do vojne.

Nemčija je napovedala Rusiji vojno ter poslala svoje čete preko ruskih meja potem, ko sta dospeli Rusija in Avstroogrsko do dogovora glede srbskega vprašanja.

Ne sme se pozabiti na dejstvo, da Avstroogrsko ni na povedala vojne Rusiji skoraj celi teden po nemški napovedi vojne Rusiji.

Ko se bo izvedelo uverjena dejstva, se bo obenem tudi pozitivno razkrilo, da so za zasebenimi dumri debatali o vprašanju, ali naj se Avstroogrsko odloči od Nemčije ter odpove svojo pomoč pri podjetju, v katero so jo zavedli. Vsled tega je to vojna proti Nemčiji in ne proti Avstroogrski.

Nemčija ni prišla, kot se je govorilo, spočetka na pomoč svojemu zaveznišku.

Nasprotno pa je prišla Avstroogrsko na pomoč Nemčiji, ker je bila tako zapletena v vsemenske spletke, da ni mogla najti izhoda iz njih.

Avstroogrsko ni le več trpela potom Nemčije, temveč ima vse mirovno gibanje, vprizorjeno sedaj od Nemčije, edini namen, spraviti Avstroogrsko v razmerje vazalstva.

Nalik usiji je bodoča prostost in neodvisnost Avstroogrsko od poraza Nemčije.

General Rennenkampf je bil ubit.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on May 15, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Kodanji Dansko, 12. maja. — Ruški poveljnik v japonski in sedanji vojni generala Rennenkampfa so boljševiki umorili v Taganroku v južni Rusiji.

V japonski vojni je general Rennenkampf poveljeval eni kozaški kavalerijski divizijski. Potem se je posebno izkazal kot transhajsk.

Dopisi

Biwabik, Minn. Naslanjal okoli dobrošrenih rojata Biwabik je malo mesto z lepo krovom, in to se je godilo zadnja tri ravne lego in mnogimi železnicami ali štiri leta. Kolikor je meni znari rudniki naokolo. Eden je velikano, no se je njegova rančka žena skoraj odkrit rov, ali open pit. Povpred leti smrtno opckala z detetom sod se dela z vso paro. Tudi delevce primanjkuje, seveda samo skupni grob. Ostali otroci so bili v mokrih janau, toda vsaki se oddani nekam v sirotišnico, toda boj v mokrem delati, ker delavec ne vem, kam in kako. Jaz sem bil si mora preskrbeti približno \$40 vprašan ob njegovi smrti, če znamo za majhersko obliko, predpisu kje kakšne sorodnike, pa no začne delati, potem naj dobri nisem, mogel dati natančnega odgovora. Spominjam se še, ko ga je neki njegov sodelavec oponmil pred petimi leti, ko se je dobro daleč nositi les po 3 čevljev visokih tunelu ali pa starih zapuščenih krajih in polomljenih, da je človek vedno v strahu, kdaj ga se nato naleti. Nekateri rudniki nimajo niti polovice rudarjev, kolikor jih treba. Četudi je malo boljša plača v mokrih kot v suhih, vseeno delavec rajši bolj trdo dela in manj zaslubi, samo da je zdrav. Plača je tudi povoljna, dokur so poboljšali za 15 odstotkov, tako da same ne more biti boljše, četudi je draginja.

Sedaj tudi drevje zeleni, kar je takuj v Minnesotu zelo pred časom, ker ponavadi je ob tem času še sneg. Ljudje so zelo pridni, ker pridno orjejo vsaki svojo zemljo. Skoro vsak rudar ima nekaj zemlje za krompir in razno zelenjavno, vseeno delavec rajši bolj trdo dela in manj zaslubi, samo da je zdrav. Plača je tudi povoljna, dokur so poboljšali za 15 odstotkov, tako da same ne more biti boljše, četudi je draginja.

Tako, dragi rojaki, imamo zopet lep vzgled, ko eni vedno pravijo: "Kaj mi hoče društvo, saj nisem nikoli bolkan; za koga bom denar tja metal?" Ce je človek pri društvu, društvo vsaj preskrbi, da se njegov član dostojno poštepi in uredi vse potrebitno. Ce pa nikam ne pripada, pa vsak reče: "Kaj meni briga."

Naj se omenim, kakš so delavški razume pri nas. Delamo sicer vse način, da je način na letu 1 milijon funtov mesa, s katerimi bi se lahko preživilo 70.000 vojakov 1 mesec. Upoštevati pa je treba še tudi, da se je zgodilo na progah, ki imajo skupno dolgost 1809 milij v državah, kjer je živino redkajo. Kakš stevilke bi se nam pokazale v črčavah po zapadu, v katerih je živina jako gosta, ni težko prečrčati!

Pariz, Francija, 13. maja. — Kakor piše "Petit Marseillais", je nemški general von Hutier, ki igra veliko vlogo na zapadni fronti, vnuk francoskega stotnika, ki je umrl 1864. Njegov sin je stopil v nemško armado ter je pozneje postal častnik v nekem brandenburškem polku.

Pariz takih razmerah ni torej nječudnega, da smo tudi tukaj vstavonivili pečarski klub, da preskrbimo našemu želodcu, kar potrebuje. Proizvajamo namreč vse kuhanje in pečene dobrote tega sveta. Potem pa naj se kdo reče, da ni pečar fant od fare. Cel dan se muči in dela, zvečer pa kuha in peče, da je veselje. Pa kdo reče: "Zakaj se pa ne oženši?" Tudi to je prav! Kaj pa, če kdo dobri tako žensko, da je 365 dni na letu bolna? Potem pa mora kuhati njej in sebi, če je pa pečar, pa vsaj sam zase. Ne rečem, da so vse take, to da veliko jih je. Možiček cel dan dela, ko pride domov, pa najde vse narobe, da ne ve, kaj bi se lotil; zraven mora pa še tektati od zdravnika do padarja. To je še dobro, da tukaj vsaj konjček ni, kakor v starem kraju. Potem se pa se nekatere spodiktajo nad pečarji. Čast, komur gre!

Vabilo, na **PLESNO VESELICO**, katero prirede društvo POMOČNIK št. 2 SDPZ v Johnstownu, Pa., v soboto dne 18. maja 1918 v dvorani "Triglav". Začetek točno ob 7. uri zvečer. Vstopina za moške \$1.25; ženske so vstopnine prostne.

Tem potom vabimo vse rojake in rojakinje iz Johnstowna in okolice, da nas blagovljivo posetiči na omenjeni dan. Tamburinska godba iz Woodville načrta igrala izvrstne komode za ples. Za dobro posrežbo in hladivo pivo bo skrbel za to izvoljeni odbor.

Na veselo svidenje 18. maja! (10&15—5)

Valley, Wash. Dne 4. maja zvečer smo imeli domačo zabavo za Slovence, ali bolje rečeno "Basket Party" s plesom v prostorijah Slov. Izobr. Domu "Vihar" v Dunlu, Pa., v sredo 29. maja 1918.

Pričetek točno ob 6. uri zvečer. Vstopina za moške 75 centov. Dame so vstopnine prostne. Program bo zelo pomemljiv:

1. Igrale se bodo lepe koracičnice. 2. Igrati se bodo lepi valčki. 3. Pevski odsek "Vihar" poje več slovenskih pesmi.

4. Dobili bomo tudi dva govornika, ki nam bo le mogoče eden dobiti vgori v angleščini, drugi pa v slovenskem in hrvaškem jeziku.

Vljudno vabimo vse rojake in rojakinje iz tukajšnjih okolic, kar tudi iz naselbina Lloyd, South Fork, Conemaugh, Monongah, Hague in Kartape. V slučaju smo mi vam na razpolago za vrnitev.

Za dobro in točno posrežbo bo skrbel v to izvoljeni odbor.

Na veselo svidenje 29. maja zvečer! Odbor. (15-17—5)

Nova podjetja. — Iz Milwaukee, Wis., se poroča.

Tukaj se je ustavnila ladjevodna kapitalom pet milijonov dol. Ladjevodna se bo najbrže nahajala ob Kinnickinni reki. Ime družbe je "Wisconsin Shipbuilding and Navigation Corporation" in urad se nahaja na 831 Merchants and Manufacturers' Bank Building. Izdelovalce se bodo ladje načrtovale na Atlantskem oceanu.

Ustanovila se je nova tovarna za izdelovanje čevljev gotove vrste za vlado s kapitalom \$100,000 pod imenom Edmonds Shoe Co. Družba je majela svoje prostore v Geo. J. Meyer poslopju, 588 Clinton St. V začetku bo zaposlenih čez 100 delavcev.

Wisconsin Gun Co. je poslala 6 maja prve topove, kateri so izgotovljenci. Topovi so 3-palčnega kalibra ter streljajo na daljavo pet milij. V tovarni je zaposlenih čez 200 mož najboljših mehaničnikov. Med delavci se vrši sedaj velika agitacija, da se organizira delavški sindikat.

Med delavci se vrši sedaj velika agitacija, da se organizira delavški sindikat.

Načrtovan je novi delavec, ki bo zaposlitve moči, potem se je pa na priložnost za to.

Če ste slabí, izčrpani,

če trpite vsled živčne, želodčne ali ledine bolezni, brezpanja, glavobola, bolečin v krizi, slabega teka, ne morete dobiti boljšega zdravila kot so iz čistih naravnih in zdravilnih trav sestavljene **JUVITO TABLETE**. Ena poskus mora vsakega prepričati o tem.

Pošljite en dolar za eno ali pet dolarjev za šest skatelj. Če pa želite imeti svojo posušljavo zavaročo, pošljite 10c. več.

Naslov: **JUVITO LABORATORY** South Hill Branch 5, PITTSBURGH, PA.

Če želite zdravilo prej poskusiti, predno ga naročite, pisite po brezplačen vzorec in opis.

Jugoslovanska Katol. jednota

Ustanovljena leta 1898 — Inkorporirana leta 1900.

Glavni urad v ELY, MINN.**GLAVNI URADNIKI:**

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, Box 251, Conemaugh, Pa. Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave, Lorain, Ohio.

Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.

Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Blagajnik neizplačanih smrtnin: LOUIS COSTELLO Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

DR. JOSEPH V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., N. E. Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUŽE, Ely, Minn.

ANTHONY MOTZ, 9641 Ave. "M" So. Chicago, Ill.

IVAN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

GREGOR J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.

LEONARD SLABODNIK, Ely, Minn., Box 480.

Razmere v Berlinu

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on May 15, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Stockholm, 20. marca. (Pismeno poročilo poročevalca Ciril Browna.) — Moralno izrabljenje v Nemčiji ima jega najbolj očividnega tovariša v telesnem izrabljaju in poslabšanju človeškega materiala. To je faza izreminjače se Nemčije, ki pade najbolj v oči potovalca v letu 1918.

Mesta in trgi popolnoma — izgrijajo. Mehanični polom je zelo pogost. Primerena poprava je naravnost fizično nemogoča. O vsaki stvari, ki bi zaslužila ime uspenosti, se ne more niti sanjati več. Zadnja izmed nemških želja in naporov doma je, da se vzdrži v teku najbolj potrebovna mašinerija, čeprav je delovanje slednje nad vso počasno in okorno.

V prvih letih vojne je bilo eno izmed bahanj Nemčije, da "se v Berlinu ne ve za vojno". — Kazalo se je s ponosom na običajni promet in na zabave, ki so se vrstile kot v mirnih dneh. To bahanje ni bilo pretirano ter je delalo tako za Berlin kot za celo Nemčijo do l. 1916.

Ne oziraje se na prvočne zmede glede dobave živil, bičovek ne vedel, da je vojna, vsaj z materialne strani zadeve. Ostra izprememba na slabščini, ki se je zavrsila obenem s pričetkom bitke ob Somme ter pospešenjem programa maršala Hindenburga, je šlo naprej in človek, ki je živel v Nemčiji, si ni mogel domnevati, da je obstalo sploh nekaj kedaj drugega kot vojna.

Zivljenje v glavnem mestu pa je prav posebno neprjetno pobaranovo z nemškimi "Ersatz" vojnimi barvami.

Opazovalec, ki namerava spoznati razmere v Nemčiji, prične lahko z zanimivimi utisi, kakor hitro dospe v Berlin. Zakasnjenje je splošno za celo železniško službo. Ekspresni vlaki, ki dospejo ob času, so naravnost izjema. Prenapolnenje železniških vozov je dospelo do točke, ko so celo potniki prvega razreda natlačeni kot sardeci. Celo železniško službo, ki je povečana za 50 odstotkov vsled vojakov, ki prihajajo na dopust, se vrši povsem nezadostno ter je zmanjšana najmanj za eno trečino.

Zastarele železniške postaje v Berlinu bi ne mogle postati bolj zoprine in neprjetne in naj traaja vojna še toliko časa. Kljub vsemu pa ni še nobenega izgleda za izboljšanje dejanskih prevoznih zmožnosti, ki so že sedaj naravnost neprimerne.

Dolge vrste čakajo na to, da pridejo na vrsto pri majhnih oknih, kjer se prodaja vozne listke. Glavna zmenjava pa se vrši na peronu ter jo je komaj mogoče popisati.

Postaja na Friedrichstrasse je vzhled za vse. En sami peron služi za sprejemanje celega prometa noter in ven. Na tem peronu je opaziti velikansko zmešnjavo, katero povzročajo predvsem vojaki, ki so obložni z vsemi mogočimi stvarmi. Važne ekspresne vlake se odpovedajo vseh ali treh sekcijsih pogosto v presledkih petih ali desetih minut in sicer v najbolj različnih smerih, — proti Dunaju, Vratislavi, Rigi in proti celi iztočni Prusiji ter v zapadni smeri proti Holandski, Vestfaliji, Bruselju in Lille.

Med osmo uro zvečer ter polnočjo je mogoče to najbolj divja in blazna železniška postaja na svetu. Nobena druga stvar na svetu ne predočuje Nemčije tako živalno velikanskega napora, katerega je deležno vsled vojne. — Dvainštideset ekspresnih vlakov zapusti vsaki večer Berlin, vendar pa ne morete dobiti prilike za spanje, če si vsaj štirinajst dni preje ne zagotovite prostora v spalnem voznu.

Na manjših postajah v predmestju je gneča ravno ta ko velika ter jo tvori prihod in odhod takozvanih "Food Hamsters". Iz nekega socijalističnega lista povzemanega naslednjim opisom:

— Mrzlo, megleno jutro. Na peronu Lichtenberg-Friedrichsfelde postaje stoje dolge vrste lačnih, prezebojčih človeških bitij, ki čakajo na vlake. Videti je utrujene može, prepadene ženske ter napol oblecene otroke, ki nosijo obliko in ročno prtljago, povečini namenjeno za krompir. Na vlak se vprizori naravnost napad.

Ljudje so v vozovih natlačeni nalik slanikom. Vsakdo je zadovoljen, samo da pride na vlak. Nikdo se ne pritoži. Razvijejo se pogovori, katere pa se izusti le v šepečajočem tonu, da bi jih ne slišal kak član "višjih krovov". Tu pripoveduje ženska o svojih zadregah. Njen mož se nahaja na bojnem polju. Ona se ne pritožuje raditega, ker mora delati zase in za svoje otroke. Lomi pa ji sreča pogled na svoje otroke, ko prosi njen devetletni sinček skorje kruha ali drobtine suhega krompirja, katerega mu ne more dati, ker ga ne more dobiti.

Predpisana tedenska racija je bila namreč — že izčrpana.

— Mlad, slaboten mladenič, ki čaka poziva k zastavam, pripoveduje o svoji materi, ki leži bolna doma v svoji mrzli sobi. Zdravnik mu je povedal, da ne more jamčiti zanja, razen če dobi nekaj krepilne hrane.

Takih pogovorov je najti v izobilici.

— Dvanajst ur pozneje! Ista bitja se vračajo, nazaj na iztočišča, obložena s krompirjem in drugimi živili. Ob prihodu vlakov se jim hrano, katero se je dalo tem ljudem od dobrosrčnih kmetov, konfiscira od oboroženih straž. ... Završujejo se naravnost srečne pretresujoči prizori. Deloma s silo se jemlje to majhno zalogu hrane iz rok možkih žensk in otrok. Otroci jokajo in prosijo na način, da bi se omehčalo tudi kamen. Može pa stoeje s stisnjennimi pestnimi ter ne morejo napraviti ničesar...

Prihajajoči potnik bo našel, da je avtomobil skoraj simula vrsta prometnih sredstev. Srčen pa je oni, ki pride na vrsto pri policistu, ki deli izkaznice, s katerimi ima človek pravico do vožnje v navadnem voznu, katerega vle-

če sestrada konj.

Konji so postali namreč zelo redki in "nezanesljivi". Neki nemški list opisuje cestni promet na naslednji način:

— Taksikabi, to je javni avtomobili, izumirajo. Deloma se jih je pobarvalo s sivo barvo ter opremilo s cesarskim orlom in jih z različnimi nadomestili za gumij izpremenilo v škatle, v katere si upajo sesti le ljudje, kjer jih ustroj še ni bil prizadet od vojne.

Vedno bolj občutno pomanjkanje ovsa pa je tudi na pravilo konja žalostnim tovarišem avtomobila. Fijakarski konj je danes kaj žalostna priča. Človek lahko sesteje njegova rebra in nihče na svetu — niti voznik, niti potnik, — ne ve zagotovo, če bo uboga životina še živila naslednji cestni vogal, ne da bi se seseda. — Ostalo je še malo število luksurijoznih konj. Oni pa, ki so brez izjemne izrčitosti državi. S tem se avtomatično izluge vse konje, "ki niso neobhodno potrebni za izvrševanje obrti dotičnega lastnika".

Pogled na berlinske ceste pa je postal še veliko bolj žalosten vsled odločbe, da se ne sme držati še nadaljnje konj edinole za luksus. Lastniki takih konj morajo slediti brez izjemne izrčitosti državi. S tem se avtomatično izluge vse konje, "ki niso neobhodno potrebni za izvrševanje obrti dotičnega lastnika".

Izjemne se dela edinole za konje, ki so last vladajočih družin v Nemčiji in za konje inozemskih diplomata. Nadalje se dela izjemo za žrebec, kajih vrednost za naravnost je mogoče večja kot pa vojaška vrednost teh konj. — Z cest Berlinu so izginile vse privatne ekvipaže bogatinov. To pa znači, da ne primanjkuje le privatno astovanih, temveč tudi vojaških konj. Nemčija se nahaja v zadnjem stadiju glede dobave potrebnih množic konj.

Pomanjkanje vpreženih konj v Berlinu je postal še veliko, da so postali vozovi, gnani od pare, s tremi ripregami, običajna priča na cestah Berlina. Cesarski poštni urad se je moral v vedno večji meri posluževati uličnih kar za prevoz paketne pošte.

Vsled tega ni v Berlinu nobena nova priča, da je imel poštni urad v Berlinu v rokah tekom leta 1917 več kot 115 milijonov kosov paketne pošte, proti 74 milijonom kosom v zadnjem mirovnem letu. Razen tega pa je imel slabo prehranjevanje konj tekom zimskih mesecev za posledico, da se je odločno zmanjšalo število uporabnih konj, katerih ni mogoče nadomestiti.

Berlinski požarni departmunt je bil pozvan več kot šestdesetkrat na dan, da dvigne padle konje s posebnimi napravami, nalači izumljениmi za to samaritansko delo.

Vojna v letu 1918 pomeni za Berlin ne le stalni lov za hrano, temveč tudi stalni boj za vsako transportacijsko možnost. Promet na vseh železnicah Berlina se je povzettel za eno tretino v primeri z zadnjim mirovnim letom, deloma raditega, ker je postal Berlin eden najbolj važnih eksekutivnih središč vojne, deloma pa raditega, ker se je nasilnem potom izpremenilo navade prebivalstva, ki je bilo prisiljeno iskati si hrane izven hiše in to v veliko večji meri kot v časih pred vojno.

Pomanjkanje premoga ter zaposlenje žensk pri jav-

nem prometu pa je imelo za posledico zmanjšanje kapacitete vseh prometnih sredstev.

Zavzeti par inčev prostora na kaki kari ter držati svoj prostor proti vsemu navalu ima za posledico velikanski boj. Prenapolnenje pouličnih kar sega že preko vseh običajnih meja. Nevarnost, ki preti človeku od ženskih klobučnih bodic, je naravnost presenetljiva ter je morala policija določiti globo \$15.00 ali zaporno kazen za vsako žensko, ki pride v karo z bodico, ki ogroža vse sopotnike.

Priti na karo, posebno ponoči, je doživljaj prve vrste. V tem stadiju boja, v katerem se nahaja sedaj Nemčija, se lahko reče, da se bori nemški narod "rime ob ramih" in da stoji "solidno skupaj". Pri tem je treba namreč misliti na to, da pride v vseh vozovih šest do sedem oseb na kvadratni jard.

Celi sistem velikoberlinskogouličnega sistema kaže vso izrabo, povzročeno od vojne ter nudi obenem sliko, ki je mogoče bolj okruta kot katerakoli, ki jo nudi ostala Nemčija. Vojna leta so zmanjšala zalogo tekočega materiala in vedno pogosteje postajajo zapreke, povzročene vsled tehničnih nedostatkov. Novega materiala ni na razpolago in še to, kar nujno potrebuje poprave, se popravlja neizmerno počasi, ker manjka materiala ter izurjene delavske moći.

Nadomestni material, takozvani "vojni materieli", je kaj kratkega življenja ter ga je treba vedno bolj pogosto nadomestiti, kar povzročuje zapreke ter pripomore k vedno rastoči zadregi glede dobave novih sredstev.

Vsa ostala javna sredstva pa trpe v isti meri na vedno naraščajočem poslabšanju. Treba je bilo onejiti privatno porabo plina ter električnega toka. Kadar pa pride do kakega nedostatka, je treba morda čakati tedne in tedne, predno se pokaže kak človek, ki odpravi obstoječi nedostatek.

Vedno bolj pa se tudi množijo v velikem Berlinu slučaji nenadne smrti vsled zastrupljenja s plinom. Vir nadaljnje težkoči, obenem s pomanjkanjem izurjene moći, obstaja v slabši kvaliteti vojne kovine, kar povzroča neštevilne javne zadrage. Telegrafični sistem je preobložen ter podvržen vsled tega zakasnjenjem, neglede na obstoječo "eenzuro", kajti slednja ne obstoji z ozirom na brzjavke, poslane v Nemčiji sami. Nadzorstvo pa obstaja glede vseh krajevnih brzjavk.

Berlinski telefonski sistem, ki je bil v prvih dneh vojne nekako izboljšanje londonskega telefonskega sistema, je končno podlegel splošnemu poslabšanju naprav ter poslabšanju človeškega materiala. Posledice tega poslabšanja je občutiti prav posebno pri telefonskih sporocilih na večjo razdaljo.

Res je, da je pogosto mogoče doseči glavna mesta Nemčije preje po telefonu kot pa z vlakom, vendar pa v zame vsak klic na daljšo razdaljo pet do dvanajst ur, katero zakasnjenje je pripisovati deloma tudi dejству, da so vsi telefonski sistemi v Nemčiji danes monopolizirani od vojnih korporacij ter vojaških oblasti, ki imajo izključno prednost pred vsakim drugim.

Srečna novost privatnega telefonskega prometa obstaja v nujnih pozivih med fronto in domov. Nekaj nemške vojne psihologije tiči v dejstvu, da morejo člani armade v polju pozvati na telefonu svoje družinske člane doma in sicer za najdalje devet minut.

DOLŽNOSTI NAŠIH PREMOGARJEV IN DELAVCEV PRI ŽGANJU KOKSA.

Amerika želi, da vsakdo dela polni čas.

Vsi naši slovenski premagariji in delaveci v napravah za koks ker najbolj žele, da bi Amerika zmagovalo izslužila iz te vojne, ki se zdaj vodi onstran oceana v Evropo.

Priči je to želimo zaradi tega, ker smo za vse, kar imamo, dolžni temi veliki deželi. Tu-se smo prisli revni in naši smo dovolj prikljivo za delo. Prejemamo dobre plače, enaki smo vsakemu in veselimo se udobnosti in vživamo svobodo, katero daje Amerika enako vsem, ki tukaj žive.

Druži: želimo, da bi bila Amerika zmagala, ker bodo vsled tega naši bratje in otroci, ki smo jih pustili v staro domovino, imeli od tega dobicek. Amerika bo v tej vojni do koca, da **prinese svobodo** in srečo vsem onim milijonom slovenskega in poljskega naroda, ki so bili stoljeti zatirani od Nemčije in njihovih zaveznic.

Ako bo Amerika zmagala, in tem ni dvoma, bo naš narod v Evropi osvobojen in vžival bo isto prosperiteteto, kakoršno vživamo mi v tej deželi svobode.

Toda to se ni dovolj, da se naši vojaki boro za nas. **Tudi oni, ki so ostali zadev, morajo storiti svojo dolžnost.** Naša dolžnost je preskrbljati naše boreče brate s topovi, municio in da gradimo ladje, na katerih se bo prevažalo vojaštvo in municio.

Velike jeklarne rabijo PREMOG in KOKS. Ako bomo zaostali v produkciji koksa, tovarne ne bodo moreno delati in naše armade ne bodo dobro delati.

Kopanje premoga in žganje koksa sponi v veliki meri na naših ramah. Mi slovenski in poljski premagariji in žigale koksa smo prvezeli veliko nalogu, da pomagamo Ameriki in našim bratom onstran morja s tem, da napravimo toliko koksa, kolikor je mogoče.

Res je pa tudi, da kolikor več delamo, toliko več bomo zashčitili denarja. Toda zdaj denar ni vse. Poleg tega moramo delati, kolikor moremo, da pomagamo armadi, da bo zmagala. Naša dolžnost je, da delamo vsak dan, kadarkoli imamo priliko. Naša dolžnost je, da delamo polni čas. Oni naši tovarni premagariji in delaveci, ki so šli na stran, da se bojujejo, se bore vsak dan in mučijo. Tudi mi moramo vedno delati. Prišel je čas, ko mora človek postaviti srečo dežele nad svojo lastno srečo in dežela zahteva vsak dan več in več premagoga in koksa. Zato je dolžnost naših slovenskih in poljskih premagarijev, da napravijo toliko koksa, kolikor ga morejo.

Advers. F. L. A. B.

GODILA SE BODO ZNAME NJA

Ko so Zapasti polastili mestna hiško glavnega mesta je bilo slednje v stanju anarhije ter se ni poznalo nikakih postav, — piše ta častnik. — Tri telesa usmrčenih so bila izpostavljena na javni ogled. Pisana znamena nad vsakim trupom so kazala vzrok zakaj je bil ta ali oni usmrčen. Na enem listu je bilo pisano: — Ta mož je bil usmrčen ker je bil tat.

— Na drugem je bilo zapisano: — Ta mož je bil usmrčen, ker je tiskal ponarejen denar. — Tretji list pa je ugotavljal: — Ta mož je bil usmrčen po pomoti! Res, prava mehiška naivnost.

Avtrijsko-rumunska pogodba.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on May 15, 1918 as required by the Act of October 6, 1917.

Amsterdam, Nizozemska, 12. maja. — Kakor se poroča z Dunajem, je bila med Avstrijo in Rumunsko sklenjena politična in dodatna pogodba. Podobna pogodba je bila tudi sklenjena z Nemčijo.

Za varstvo narodnega dolga Rumunske ter Bosne in Hercegovine v kolikor so zapopadeni avstroogrski podaniki, je Rumunsko izročila balanco rumunske narodne banke in vloge v nemški državni banki.

Zapadna Slovanska Zveza

USTANOVLJENA

INKPORIRANA
5. JULIJA 1908

27. OKTOBRA 1908

WESTERN SLAVONIC ASSOCIATION

Glavni sedež: Denver, Colorado.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: JOSEPH PRIJATEL, 5222 Wash. Street, Denver, Colorado.
 Podpredsednik: ANTON VODIČEK, 424 Park Street, Pueblo, Colorado.
 L. tajnik: FRANK SKRABEC, R. F. D., Box 17, Stock Yard Station, Denver, Colorado.

II. tajnik obenem zapisnik: J. CANJAR, 4422 Grant St., Denver, Colo.
 Blagajnik: JOE VIDETICH, 4485 Logan Street, Denver, Colo.

Zupnik: JOHN PREDOVIČ, 4837 Washington St., Denver, Colo.

NADZORNÍ ODBOR:

1. nadzorník: JOHN GERM, 316 Palm Street, Pueblo, Colorado.
 2. nadzorník: FRANK HENIGSMAN, 1230 Berwind Ave., Pueblo, Colo.
 3. nadzorník: MIHAL KAPSCH, 508 N. Spruce, Colo. Springs.

POROTNÍ ODBOR:

1. porotník: PETER MEDOŠ, Route 8, Box 166, Pittsburgh, Kansas.
 2. porotník: JOHN HOČEVAR, 514 West Chestnut St., Leadville, Colo.
 3. porotník: JOHN JAKŠA, Box 272, Louisville, Colorado.

VRHOVNI ZDRAVNÍK:

Dr. R. S. BURKET, 4487 Washington St., Denver, Colo.

URADNO GLASILO:

GLAS NARODA, 82 Cortland Street, New York, N. Y.
 Vse denarne nakaznice in vse uradne stvari se pošljajo na gl. tajnika, pritožbo na predsednika gl. nadzornega odbora, preprije zadeve pa na predsednika glavnega porotnega odbora.

JEMENIK URADNIKOV KRAJEVNIH DRUŠTEV SPADAJOČIH
K ZAPADNI SLOVANSKI ZVEZI V DENVER, COLO.

Društvo sv. Martina, st. 1 v Denver, Colo. — Predsednik: John Cesar; tajnik: George Pavlakovich, 4717 Grant Ave.; blagajnik: John Predovich. Seja se vrši vsakega 15. tega v Sv. Jakobova dvorani na Logan St. — Vsi v Denver, Colo.

Društvo Slovan št. 3 v Pueblo, Colo. — Predsednik: Anton Kochevar. — Tajnik: John Germ, 316 Palm St. — Blagajnik: John Kotzman.

Društvo Zapadni Junčki št. 4 v Midvalle, Utah. — Predsednik: Frank Kastelle; tajnik: Frank Mishman, box 211; blagajnik: Isaac Mishman. Seja se vrši vsakega 16. v mesecu. Vsi v Midvalle, Utah.

Društvo Planinski Bratje, št. 5 v Leadville, Colo. — Predsednik: Adolf Anžič; tajnik: John Hočevar 507 W. 2nd St.; blagajnik: Frank Zaltz. Seja se vrši vsakega 11. v lastni dvorani na 527 Elm St. v Leadville, Colo.

Društvo Zion št. 6 v Colo Springs, Colo. — Predsednik: Joe Kapsch; tajnik: Michael Kapsch, 508 N. Spruce St.; blagajnik: Frank Klun. — Seja se vrši vsakega 12. v mesecu. Vsi v slovenskem domu v Colo Springs, Colo.

Društvo Sv. Rožen Vence, št. 7 v Denver, Colo. — Predsednica: Mary Prijatej; tajnica: Mary Starčević, 5476 Logan St.; blagajnica: Frančiska Baudek. — Seja se vrši vsako drugo nedeljo v mesecu v dvorani sv. Jakoba na Logan St. — Vsi v Denver, Colo.

Društvo Biser, št. 8 v Mulberry, Kans. — Predsednik: Petar Medoš; tajnik: John Crepinsek, RFD 2, box 29; blagajnik: John Crepinsek. — Seja se vrši vsakega 16. v mesecu. — Vsi v Mulberry, Kans.

Društvo Napredni Slovenci, št. 9 v Canon City, Colo. — Predsednik: Anton Dremelj; tajnik: Frank Kocjan, Prospect Heights; blagajnik: Frank Končič. — Seja se vrši vsakega 16. v mesecu. — Vsi v Canon City, Colo.

Društvo Slovenski Bratje, št. 10 v Victor, Colo. — Predsednik: Petar Geshet; tajnik: Josip Mehle, box 622; blagajnik: Josip Mehle. — Seja se vrši vsakega 15. v mesecu. — Vsi v Victor, Colo.

Društvo Sv. Janez Nepomuk, št. 11 v Rockvale, Colo. — Predsednik: Joe Blatnik; tajnik: John Kadunc, 6319 Carl Ave.; blagajnica: Agnes Leovich. — Seja se vrši vsako prvo nedeljo v mesecu. — Vsi v Rockvale, Colo.

Društvo Zgodbna Danica, št. 12 v Clear Creek, Utah. — Predsednik: L. Mihelič; tajnik: Ant. Sever, box 13; blagajnik: Andrej Fijacko. — Seja se vrši vsakega 15. v mesecu. — Vsi v Clear Creek, Utah.

Cenjeni krajenvi tajniki so prešeni, da sproče vse premembe pri društvu ali glavnemu tajniku Zvezze ali pa naravnost na uredništvo Glas Naroda, da se zamore imenik aranžirko pravočasno popraviti.

COLORADO

FRATERNAL BENEVOLENT SOCIETY

Valuation Report

Made by Western Slavonic Association, as of December 31, 1917, to the Insurance Department of the State of Colorado, pursuant to the requirements of law.

000

IMPORTANT — Before filling out this form, note carefully the following:

- This report must be filed on or before the 1st day of June.
- The Valuation Exhibit must give in separate items for each form of certificate the present mid-year value of future net contributions as contingent assets, and the present mid-year value of promised benefits as contingent liabilities, or in lieu thereof the mid-year net value of such certificates.
- This Valuation Report must be certified by a competent accountant or actuary, or verified by the actuary of the department of insurance of the State in which the society is located.
- If separate funds are maintained under the laws of the society for different forms of certificates a separate Valuation Exhibit and 'Form of explanations for publication' shall be attached in respect of each such form and be furnished to all members, irrespective of class, through the official publication of the society, or otherwise.
- The items of actual assets and liabilities must correspond with the same items in the annual report and shall be furnished by an official of the society to the actuary or accountant which the

latter shall include in the Valuation Exhibit as indicated.

- Publication in official journals (or in lieu, communications to individual members) shall be made of the results of valuation in form identical with that of the valuation Exhibit to Insurance Departments, with explanations.
- In the determination of the per cent. of Assets to Liabilities, according to the Prospective method of valuation, there must be eliminated the funds not available for the payment of claims under contracts of insurance, and the "non-admitted assets", other than certificate liens and loans; provided that the total of such indebtedness on any certificate included in the statement of assets shall not be greater than the excess of the present value of the benefit over the present value of future contributions under said certificate as shown by such Prospective Valuation.

- When furnishing copy of the Annual Report to the Actuary or Accountant (unless he has personal knowledge of the facts) the Secretary (or other qualified officer) of the Society shall definitely give the amounts of the non-admitted assets and of expense fund and of other funds held for relief or other special purposes an not primarily for the payment of claims, and shall answer the following Questions:

- Does the society issue separate certificates promising disability benefits? Answer No. — If so, specify same....
- Are the net contributions for disability benefits kept in a fund separate from all other benefit and expense fund? — Answer Yes. — If so, state the increase of the funds during the year: 202,931.

- Are the net contributions for disability benefits kept in a fund separate from all other benefit and expense funds? — Answer: Yes. — If so, state the increase, or decrease of the funds during the year: 202,931.
- How many assessments were actually collected last year? — Answer: Death 12, Disability 12, Expense 12, combined death, disability and expense 36.

- Date when the society last changed the number of assessments to be collected each year. Answer: Unchanged.

- What proportion of first and subsequent years' contributions may be used for management expenses? Answer: First year none, subsequent years none.

- Are there any reserve liens (not certificate loans or premium loans) outstanding against certificates in force? Answer no. — If so, state amount \$....

- Are certificate loans or premium loans granted? Answer no. If so, state conditions and amount outstanding....

- I hereby certify to the correctness of the foregoing answers and to item 24, 25, 26, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38 and 39 of the Valuation Exhibit.

SIGNATURE Frank Skrabec
OFFICIAL TITLE Supreme Secretary.

- A synopsis of the forms of certificates and the formulas employed for valuing the benefits and contributions under each form, together with the amount of insurance in force, must be given by the actuary or accountant with answers to the following questions:

- State the method of valuation used (whether level premium, preliminary term, etc.) Answer: Full Preliminary.

- State the Mortality and Interest Assumptions employed in the Valuation. Answer: (Use schedule A).

VALUATION EXHIBIT

ASSETS—Actual and Contingent.

- Present Mid-Year Value of Future Contributions \$.....

- On..... Certs., Death Only \$.....

Form of

- On..... Certs., Death and Dis.....

Form of

- On..... Certs.....

Form of

- On..... Certs.....

Form of

- Admitted Assets, less \$1371.31 Funds not available for Claims \$2365.86

- Liens, Loans and Interest thereon, on certificates valued according to the Prospective method \$.....

- Total \$2365.86

- Amount of General or Expense Fund \$1375.31

- Amount of "Non-Admitted Assets" \$.....

Form of

- Accrued Liabilities

- Value of Unpaid Installments

- Net Sick and Accident Fund

- Credits to Certs. valued on the "Accumulation Basis"

- Total \$18573.75

- Accrued Claims on General or Expense Fund

- Assets (Item 26) to Liabilities (Item 36) 121 3%

Form of

- LIABILITIES—Actual and Contingent.

- Present Mid-Year Value of Promised Benefits \$.....

- On..... Certs., Death only \$.....

Form of

- On..... Certs., Death and Dis.....

Form of

- On..... Certs.

Form of

- On..... Certs.

IZ LEPŠIH ČASOV

HUMORESKA

(Nadaljevanje.)

Drvarji so ga gnati naravnost na pod, kjer je bila že pripravljena slama za naše postelje, zvezali so mu zopet noge in roke ter ga izročili Jurčku v varstvo. Potem smo pa sli vsi skupaj v hišo, v kateri smo opoldne "jedli kavo". Pripravovanja ni bile ne konca, ne kraja. Drvarji so se hvalili na vsa usta, kako so sekali rokovnjače, katerih število je v njeni domišljiji narastlo že na deset...

Ema se pa ni naveličala pripovedovati, da so jo rokovnjači že hohili obesiti in da se ni prav nješčala.

"Zahvaliti se imam pa za življenje edino-le vam, gospod Brtonelj", zatrjevala je sladko ter pogledala ljubezni "vitezega rešitelja", da se mu je kar topilo sreco.

Veselje mu je pa vendarle nekoliko grenila skrb, kaj bo z Grižom, zakaj čutil se je precej krivega njegove nesreče.

Tudi Ema ga je pogrešala. Počasovala je Sobo in Cokljo, kauje izginil in kje so se mudili tako tolgo.

Coklja ji je potem lagal, da so zasli in pri tem izgubili Griža, ki pa mora priti vsak čas za njima.

Drvarji so pa modrem pridno praznili steklenice, katere so morale vse iz torb na dan, da se je tako slavlja znaga nad rokovnjači. Kmalu je poslo vino in prista je na vrsto slirovka.

Sedaj je pa prišel tudi najugodnejši čas, da rešimo Griža. Tiko se izaznem iz hiše in grem na pod.

Slabo leščerba je razsvetljevala "zapor". Griža je ležal zvezan na tleh, stražil ga je pa Jurček. Fant si je krajšal čas s tem, da je jenika ščipal v bedra in se prav prisneščeval, ko ga je ta brezuspešno skusal breniti.

Najraje bi bil porečna stresel za ušesa in ga vrgel ven; tako sem pa moral z njim celo prijazen biti.

"Jurček", rekel sem mu, "pojd v hišo, da dobiš kaj med zoče, bom pa jaz ostal ta čas pri rokovnjaču."

Jurček ni prav nič čakal, da bi mi se enkrat rekel, marveč jo je takoj pobral.

Sedaj porečen hitro jeniku vezi in z rokovnjačega papeža je kar naenkrat postal abitarijet Jakob Griža. Manjkal mu je samo klobuk, ki ga je izgubil na bojišču.

"Sedaj pa hitro v hišo", pravim mu, "da nas kdo ne zaseči."

"Tega pa že ne", odvrne mi po kratkem premisleku Griža; "komedijo moramo igrati do konca. Ko bi imel vsaj kak jopič odveč! Pojd v hlev, morda najdeš tam kdo stvar od oblike. Slame in se ne je tu dovolj."

Takov sem ga razumel, kaj hoče. Urno grem v hlev in najden res na hlapčevem ležišču strganj jopič in strahovito zdelenje hlače. Oboje pobašem in se vrnem na pod.

Hitro natlačiva slame v jopič in hlače, da je bil slammata rokovnjač kar v hipu narejen. Potem mu potisneva klobuk na bučo ter mu zvezčeva roke in noge. Leščerba je tako slabo svetila, da se nana je zvijača morala posrečiti. Nato zapreva pod in odideva v hišo.

Griža je bil sprejet z velikim veseljem. Moral je takoj posustati vse zgodbo boja z rokovnjači od začetka do konca. Zelo je obžaloval — binave, — da ga ni bilo zraven in tem strupeno pogledoval Brtonelja. "Dobro, da imamo vsaj poglavljavi", sklene svoje jedikovanje, "ta mora dobiti vrv za vrat!"

Odpriali smo se k počitku šele pozno v noč. Ema je dobita prenoscice v hiši. Jurček je šel z dve mu devarjem na hlev, fant Glavan pa z nami na pod. Toliko, da sem še hitro obvestil Brtonelja, Sobo in Cokljo o majini zvijaci. Zakaj treba je bilo velike opreznosti, da se ni slammata mož izdal.

Komaj smo odprli vrata, smo že planili vsi štirje na pod in obkolili "rokovnjač", da ga Glavan ni mogel videti ob izbu. Porinili smo ga bolj k steni in polegli krog noga.

Ker bi bilo pa sumljivo, če bi ne so stokai in zdihoval, je storil to prav lehko mesto njega Griža.

kratkočasnega fanta. Kmalu pa pride Coklja zopet nazaj. Držal se je sicer še vedno jezno, toda pozna se mu je, da komaj skriva veselje. Takoj smo vedeli, da je eno naredil. Toda spraviti nismo mogli ničesar iz njega.

Nauenkrat se pa odpro vrata na podu in Glavan plane ven ter vpije na vse glas:

"Pojdite gledat, rokovnjač se je obesil!"

Potem pa hiti še na hlev drvarje klicat.

Sedaj smo pa izvedeli, kakšno je ugaril Coklja. Sel je na pod gledat, že Glavan še smrči. Ko je videl, da spise še kot top, je urno obesil rokovnjača v tenacu kot na nizek želbel.

Prišli smo vsi likrati na pod. Celo Urska je pridrla iz hiše. Ko je zagledala v kotu obesence, se je kar križala.

Videlo se je pa res tako, kakor bi bil visel kak človek.

Najstarejši drvarjev — bil je Jurček — stopi urno k obesencu in ga odreže. Potem se sledi ne k njemu, da bi ga preiskal, ce ima morda še kaj življenja v sebi.

Coklja ga pa vpraša sočutno: "Ali je že mitzel?"

Jurček oče pa zarobanti, rekoč:

"Tristo zelenih, pa še en rumen povrhu, saj je le nabasana slama, ne pa rokovnjač!"

"Kaj sem tebo?" popraša Soba zategnjeno: "misil sem Brtonelja."

"Drugič pa bolj poglej."

"Saj bi pogledal, ko je pa temno kakor v rugu. Čemu si pa vratu zapri? Pustil bi bil vsaj leščerbo goret!"

"Mir!" odglasim se sedaj jaz;

"Brtonelj in tisti Glavan na om-

strani smrčite, vidva se prepriata,

kdo pa potem spali?"

Posrečilo se mi je, da sem ju pomiril; toda le za kratek čas.

Začel sem že malo dresnati, ko

zuslišim zopet proseči Šabin glas:

"Lepo te prosim, Griža, dregni

Brtonelja, da bo odletel skozi ste-

no za pod. Jaz ne morem zaspati!

Rad bi ga sam, toda bojim se, da

bi zopet ne zadel pravega."

Takov nato zašumi slama in ne

kaj telebne ob leseno steno.

"O ti krotata!", oglasi se Griža,

"kaj takera se mi pa se ni zgo-

dilo. Ves čas mislim, da budim

Brtonelja; sedaj še vidim, da

sem suval le slammata mo-

živa."

Nato je pa nastal tak krohot na

podu, da se je Brtonelj zbudil. Celo Glavan je prenehal

žagati ter vprasil:

"Kaj pa vi tam imate?"

"O, nič hudega", zlaže se mu

štiro Coklja. "Rokovnjač je pre-

več surčal, smo ga pa niso odre-

gali, ker nas ne pusti spati."

"Le dajte ga, le, pa dobro",

bodri nas fant; "saj je tudi mene

zbulil, ta mrečna rokomahar-

ska!"

Sedaj smo se pa smejali njemu

in Coklja se mu je celo upal reči:

"Mi smo pa mislili, da ste tudi

vi surčali. Kako se vendar človek

večasih moti?"

Glavan pa ni odgovarjal več;

vlegel se je na drugo ulo in zopet

začel s svojo godbo.

Tako nam je minula noč med

snrečanjem, smehom in prepri-

Drugo jutro smo vstali takoj,

kakor hitro se je nasvetilo skozi

spranje v stenah. Naročili smo

Glavanu, naj pazi na jetnika, po-

tmeni smo jo pa pobrali s poda.

V hiši je še vse spalo, ker je bi-

lo jaka zgodaj. Sezuli smo čevljive

in letali po rosni travi, kar nam je delo zelo dobro. Bili smo prav

dobre volje, da se je vse tako do-

bro izteklo. Samo Brtonelj in

Griža sta se kregala nekaj casa

zaradi batin, s katerimi sta bila

prejšnji dan tako radodarna.

Nauenkrat se udari Coklja po čelu in pravi:

"Fantje, meni je nekaj padlo

in glavo!"

"Da ti le na glavo ni", pregriz-

je mu beseda Sobo.

"Kaj si tako lačen, da moras

besede jesti?" buduje se Coklja.

"Toda brez šale, prislo mi je res

nekaj imenitnega na misli."

"Ta je pa lepa", oglasi se zopet

Sobo; "poprep je nekaj padlo, se-

daj je nekaj prišlo, počakajmo

malo, morda se bo naposled še kaj

pripeljal."

To je pa Cokljo tako raztogo-

tilo, da se je hotel kar pognati v

Sobo. Komaj smo ga potolačili.

"Kaj si pa hotel povedati?"

poprašamo ga potem.

Coklja se je kar obrnil in odšel

na pod. Vsi smo zmerjali Sobo,

da nam je spravil v nevoljo tako

vejsem času se pa potlikajo okrog celj in gospa Emilia Brtonelj, ro-

roparji, ki se imenujejo nogomal- harji. Ti pa nosijo otroške noge

in žepih. In pa povabilen na ženitovanje, ker žaj, v katerem se ob tem ali onem trenutku nahaja aeroplans.

Eukrat je šel kupit kostanj ment dviga ali pada. Prvi inštru-

ment bi moral poslovati k lepljevanju meti ter je povelen, da bodo tisti katerikoli pripravljati za opazovanje

znamke zraka in drugi bi ne smeli biti instrumenti, ki bi bili v

znamki v privlačnost zemlje. Prvi in tretji instrumenti sta več

ali manj v tem zvezi med seboj in rešev enega problema bi imela morda vsled tega za posledico ne-

postredno rešev drugega problema. —

Ta in strument bi moral poslovati popolnoma verno in zanesljivo

občutiti potrebi instrumenti, ki bi bili v

znamki v privlačnost zemlje. Prvi in tretji instrumenti sta več

ali manj v tem zvezi med seboj in rešev enega problema bi imela morda vsled tega za posledico ne-

postredno rešev drugega problema. —

vali sveta, niti ga niso obljudili. Resnična tajnost mesa je ta, da obstaja iz dveh tretin vode in poleg tega še 'Nho&Apshrdshrdish bi vam mesto steaka dali v posodi malo umazane vode ter na krožniku nekaj dušika, bi ne le zavrnili tako hrano kot obed, temveč tudi izjavili, da ne verujejo v to

pot v zadosten obed za odraslega človeka.

Ena splošna previdnost pa je važna in zelo na mestu.

SLOV. DELAVSKA

PODPORNA ZVEZA

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penn

Sedež: Johnstown, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Prsednik: IVAN PROSTOR, 1098 Norwood Rd., Cleveland, Ohio.
Podprednik: JOSIP ZORKO, R. F. D. 2, Box 113, West Newton, Pa.
Glavni tajnik: BLAŽ NOVAK, 634 Main St., Johnstown, Pa.
1. Pom. tajnik: FRANK PAVLOVIČ, 634 Main St., Johnstown, Pa.
2. Pom. tajnik: ANDREJ VIDRICH, 20 Main Street, Coopersburg, Pa.
Blagajnik: JOSIP ŽELE, 6502 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Pom. blagajnik: ANTON HOCEVAR, R. F. D. 2, Box 27, Bridgeport, Ohio.

NADZORNÍ ODBOR:

Predsednik nadzor. odbora: JOSIP PETERNEI, Box 95, Wilcock, Pa.
1. nadzorník: NIKOLAJ POVŠE, 1 Grab St., Numrey Hill, N. S. Pittsburgh, Pa.
2. nadzorník: IVAN GROŠELJ, 885 E. 137th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBERŽAN, Box 72, East Mineral, Kan.
1. porotník: FRANC TEROPČIČ, R. F. D. 3, Box 146, Fort Smith, Ark.
2. porotník: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.
Glavni urad: 634 Main St., Johnstown, Pa.

URADNO GLASILO:

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York City.

Cenjeni društva, oziroma njihovi uradniki, so ujedno proučeni, pošljati vse dopsne naravnosti na glavnega tajnika in nikogar drugega. Denar naj se pošije edino potom Poštnih, Expressnih ali Bančnih denarnih nakaznic, nikakor pa ne potom privatnih čekov. Nakaznice naj se nastrojajo: Blaž Novak, Title Trust & Guarantee Co. in tako naslovne poslujejo z mesečnim poročilom na naslov gl. tajnika.

V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kakve pomankljivosti, naj to nemudoma naznanijo uradu glavnega tajnika, da se v prihodnjem popravi.

IZ URADA PREDSEDNIKA SLOVANSKE DEL. PODPOR. ZVEZE.

Dolgo časa se je vlekelo vprašanje in razmotrivanje zadnje johnstonske združevalne konference za v prilog združenju, oziroma o sklenjeni pogodbi od zastopnikov slovenskih organizacij.

Cakali smo dolgo, in jaz sem težko pričakoval kakake uspešnega izida o delu konferenčnih zastopnikov, in kot danes vidim, budem do zoper bliže združenja.

Gl. tajnik J. S. K. J. je dal priobčiti v zadnjem glasilu nekako obvestilo oziroma rezultat referendumu.

Naj mi bode dovoljeno nekoliko pojasnila glede pomankljivosti v združevalni pogodbi, katero so potrdili zastopniki na združevalni konferenci.

Res, da se je morda kaj posebnega za združenje v sklenjeni pogodbi izpustilo, ker je pa v pogodbi tudi označeno, da vsako pomankljivost v tej pogodbi rešuje in popravlja: zasečno glavni odbor združenih organizacij, zatoraj naj bi se ne gledalo, da bi mogla biti vsaka kolikorjaka pomankljivija točka sprejetja s splošnim glasovanjem. Se izza raznih konvencij imamo dosti izkušenj, tako da se še zmirimo, da se pravila v rabu med članstvom, še dobijo napake, katerih ne odgovarjajo za vse slučaje.

Toraj ravno solventnost smo prezrli pred združenjem.

Ker pa imamo dosti časa v delu združenja, se ravno tako lahko najnamej med istim časom aktuarja, da prečrčimo solventnost.

Toraj nič zapreke!

Kar se tiče glede charterja, kateremu se naj združimo, nima nobenega pomena danes razmotriti. Zastopniki na konferenci, ki so bili vneti za splošno korist našim organizacijam, in charter S. D. P. Zveze so z večino pripoznali za najboljši začetek združenja. To seveda le zasečno, kakor hitro bode pa faktično delo v gl. uradih vse premenčeno oziroma urejeno, bo takoj konvencija. Na konvenciji pa bode potem članstvo vse vredno, kar bole pomankljivosti pred združenjem.

Glede dovoljenja za poslovati (License) po raznih državah Unije, pa vsem, da imajo več dovoljenj nekatere organizacije, kot jih ima združevalni charter S. D. P. Zveze.

Sklenjeno pa je bilo na seji gl. odbora S. D. P. Zveze v mesecu januarju l. l. da naj se nabavijo po vseh državah dovoljenja, seveda, kjer se rabijo, in ako se istih S. D. P. Zveze nima vseh, pa mlini, da vsaj deloma. O tem hočemo gledati takoj, da se uredi vse popotno, kar je bilo sklenjenega na glavni seji glavnega odbora S. D. P. Zveze.

Toraj rezultat od članstva J. S. K. Jednote je izšel, da nekate ročne zahteve da gre splošno članstvo prekoristiti ideja splošnega glasovanja v pretres. Imam pa tudi obvestilo od članstva S. S. P. Zveze, da tudi tam članstvo zahteva, kaj članstvo misli o združenju.

Toraj upajmo, da se prej ko mogoče vsaj enkrat združimo!

Vaš za napredok naših Sl. podp. organizacij John Prostor.

REMEMBER THE DAYS

SUNDAY	ONE MEAL WHEATLESS	THURSDAY	ONE MEAL WHEATLESS
MONDAY	ALL MEALS WHEATLESS	FRIDAY	ONE MEAL WHEATLESS
TUESDAY	ONE MEAL WHEATLESS	SATURDAY	ONE MEAL WHEATLESS
WEDNESDAY	ALL MEALS WHEATLESS		

Dr. LORENZ
EDINI SLOVENSKO
GOVOREČI ZDRAVNIK
SPECIJALIST
MOŠKIH BOLEZNI

644 Penn
avenue
Pittsburgh, Pa.

Moja stroka je zdravljene akutnih in kroničnih bolezni. Jaz sam že zdravil nad 23 let ter imam skrbnost v vseh boleznih in ker znam slovensko, zato vas morem popolnoma razumeti in spoznati vaše bolezni, da vas zdravim in v tem močim in zdravje. Skozi 23 let sem pridobil posebno skrbnost pri zdravljevanju moških bolezni. Zato se morem popolnoma zanesiti na mene, moja skrb pa je, da vas popolnoma zdravim. Ne odlušajte, ampak pridite čimprej.

Jaz zdravim zastrupljeno kri, mazujem in lise po telesu, telesni v grlu, izpadanje las, bolečine v kosteh, stare rame, živčne bolezni, oslabljenost, bolezni v mehurju, ledicah, jetrah in želodcu, revmatizem, katar, zlato žilo, navdušno itd.

Uradne ure so: V ponedeljek, sredak in petekih od 9. ure zjutraj do 5. popoldan. V torkih, četrtekih in sobotah od 9. ure zjutraj do 8. ure zvečer, ob nedeljah pa do 2. ure popoldan. — Po pošti ne zdravim. Pridite osebno. Ne pozabite imeti na naslov:

Dr. LORENZ, 644 Penn ave., Pittsburgh, Pa.

Nekateri drugi zdravnikl rabi to mazanje, da vas razumejo. Jaz znam hrvatsko še iz starega kraja, zato vas lažje zdravim, ker vas razumem.

SLABOTNI, NERVOZNI, SLOBOKRVI MOŽJE IN ŽENE

Postanejo Močni,
Živahni in Zdravi.

Ako trpite vsled želodenj in črevnini neprilik, glavobolov, slabe prebave, slabega spanca, nimate okusa, imate slabotno telo, slab kri, slab duh in slabé živec; če se počute popolnoma izdelane, če vaše duševne in telesne moći padajo, potem bi morali vseči Nuga-Tone — čudoviti kričiščice in graditelj zdravja.

Nuga-Tone

dela zdravo, rdečo kri, daje močne in mirne živec in dela živahnino moštvo in ženstvo.

Ta slavnoznamo zdravilo, Nuga-Tone prežene strupe iz vasega sistema in vas napravi močne in zdrave. Da vasen sistem bogato, rdečo kri in povsak vaša teža. Nuga-Tone vam bo dal izvrsten tel, da se boste radovali vsakega grilja, ker vaša prebava v narobljenem redu. Nič ni bolje za klicel želodec, vrloglavost, slab duh, napenjanje in bolestine v želodecu in črebu pa obledi, za glavobole, nervoznost in umazan jezik. Nuga-Tone olaci delovanje srca, stimulira jetra in stori, da čreva lahko in redno delujejo. Če ste trudni, slabotni, nervozni in izčrpani, nimate apetita in volje, se cutite bolnični po celem živiju, in ne morete delati in se radovati življenja, potem vam bo Nuga-Tone previdel. Kot novorojeni otrok boste počeli energije, moći in živahnino.

Nuga-Tone je pozitivno garantiran

da vam povrino zdravje in da vas zadovoli, ali pa dobiti denar povrino. Porotivo v vsem zavrsku. **Zdravljence za cel mesec samo \$1.00, ali za denar meseca \$5.00.** Poljite nam vase narocilo danes in pridejte na vse nekdanje zdravje, moč in živahnino.

RABITE TA KUPON.

NATIONAL LABORATORY, S-100 123 W. Madison St., Chicago, Ill.

Gospoda:—Prinjam \$..... za kar mi poslite mesecno zdravljence in Nuga-Tone.

IME GRAD

ULICA & ŠTEVILLO.....

SPOMLADNI VALOVI

ROMA N.

I TURGENJEV. — ZA "GLAS NARODA" J. T.

8 (Naadljevanje.)

Nekdo ga je potreptal po ramu.

Oprl je oči in opazil pred seboj Pantaleona.

— Spi kakor Aleksander Veliki pred bitko pri Babilonu! — je vzliknil starce.

— Koliko je že ura?

— Tricesti na sedem. — Do Hanau imamo dve uri dobre vožnje.

Na vsak način morava biti midva prva tam. — Res pridejo vedno svojemu sovražniku nasproti. — Najel sem najboljši voz, kar sem jih mogel dobiti v Frankfurtu.

Sanin se je začel pripravljati.

— Kje so pa pištole? — je vprašal.

— Oni prokleti Nemci jih bo prinesel seboj. — Tudi zdravnika bo pripeljal.

Pantaleon je bil ravno tako pogumen in podjeten kakor prejšnji dan. — Ko sta pa sedela v kočiji in ko je voznik udaril po konjih, se je stari pevec mahoma čisto izpremenil.

— Veliki Bog, kaj pa delamo! — je vzliknil ter se zgrabil za lazenko.

— Kaj delam jaz, stari norce! — Moj Bog, moj Bog!

Sanin ga je najprej začuden pogledal, potem ga je pa prijet krog pasu in se naglas nasmejal:

— Ni pomoči, dragi prijatelj. — Godijo smo skuhalni in zdaj je treba pojesti.

— Da, da, in skupaj jo bova pojedla. — Toda jaz sem kljub temu lahko osel. Star in neumen osel sem. — Vse je bilo tako mirno in tako prijetno, zdaj pa kar naekrat: trateta, tratata!

— To je ravno tako kot če začno v orkestru vsa godila enkrat svirati — je priponil Sanin ter se po sili nasmehal. — Toda to n-kakor ni vasa krivda.

— Se tega bi mi manjkalo, da bi bila to moja krivda. — Prokletje, prokletje — je ponavljal Pantaleon in si pulil sive lase iz drobne glave.

Voz se je pa pomikal vedno dalje in dalje.

* * *

Bilo je krasno jutro. — Frakfurtske ceste, na katerih se je že začelo dnevno življenje so nudile krasen pogled. Okna so se bleskotala v vzhajajočem soncu, vsi ljudje so bili spočitni in veseli.

Ko sta se izpriprjalila iz mesta sta nekote začela občudovati krasno naravo.

Naenkrat je stopil nekdo iz gostega grmičevja ter obstal. Sanin ga je natančnejše pogledal in vzliknil:

— Za božjo voljo, to je vendar Emil!

— Saj sem vam že prej povedal, da sem osel! — je zastokal Italjan. — Deček mi ni dal celo noč miru in danes zjutraj sem mu moral vse povedati.

— No, zdaj pa imamo njegovo seceretzzo! — je pomisli Sanin sam pri sebi.

Voz je došpel do Emila. — Sanin je dal vstaviti in poklical dečka in sebi.

Emil se je približal negotovih korakov in bled. Bil je skoraj tako bled kot oni dan, ko je omidel.

— Kaj dečate tukaj? — je vprašal Sanin. — Zakaj niste do ma?

— Dovolite, dovolite mi, da grem z vami — je jecal deček ter sklepjal z zombini. — Saj vam ne bom čisto nič v nadlego. — Vzemite me seboj, vzemite me seboj!

— Če imate napram meni le malo spoščovanja, če mi hočete izkazati veliko uslužbo, vas prosim, da greste takoj domov ali pa v trgovino k gospodu Kluberju. Nadalje vas prosim, da ne smete črniniti niti besede o tem srečanju in da čisto mirno čakate mojega povratka.

— Vašega povratka? — je zajecal Emil. — Toda, če se ne — nadaljnji besed ni mogel več spraviti iz grla.

— Emil — ga je prekinil Sanin in pokazal na kočija — bodite vendar pametni. — Vrni se domov. — Dajte si vendar dopovedati, da ne vidim rad, če greste z menom.

Pomudil mu je roko. — Emil jo je poljubil, se obrnil in začel teči proti Frakfurtu.

— Tudi on je plemenitega sreca — je zaunrmal Pantaleon.

Sanin ga je tako očitajoče pogledal, da se je starec nekote stislil v kot. Sele sedaj je izprevidel, kakšno neumnost je bil napravljen. Poleg tega se je pa tudi od minute do minute tembolj čudil.

— Ali je resica? — Ali bo res on, starec, navzoč pri dvorovju?

— Narocil je voznika in sploh vse potrebno preskrbel in še ob šestih zjutraj zapustil svoj mirni dom.

Sanin ga je poskušal tolaziti:

— Kaj je vaš pogum, gospod Cipatolla?